ANUL VI. - No. 10
15 Martie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Pentruce societate secretă?
I. V. Emilian: Armată defensivă
Cazul dela Chişinău
I. S. C.: Cooperativa Pionerilor din Rochdale
N. Popa: Din ticăloşiile liberalilor
T. I. „Argusul Iudaismului“
Naţional-socialiştii saxoni
G. Păsculescu: Datorie sfântă
Dr. A. Popescu: „Cultul Patriei“ şi Francmasonii
C. G. A. Apostolat prin ţinuturile Transilvănene
Degenerarea rassei jidăneşti
I. Gereanu: Sistemele politice antice şi moderne
V. Lăzărescu: Cei ce vor să-şi amintească
Jidanii autori ai comploturilor
Alegerile comunale ale oraşului Cluj
Presa noastră

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B. N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VI. — Nr. 10. Cluj, 15 Martie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Pentruce societate secretă?

Unul din stâlpii puterii jidovești, alături de *presă* și *finanță*, și anume *francmasoneria* începe a preocupa opinia publică românească, după-ce studenţimea noastră, veşnic trează, purtând grija zilei de mâine, a dat alarma cu temperamentul propriu tinereţii.

Francmasonii români încolţiţi, încep să se apere.

Bieţii oameni debitează în defensivă formulele searbăde ce li s'a spus în lojile masonice. Ei nu au prins nimic din adânca hipocrizie savant ticluită; şi afirmă că aparţin unei societăţi filantropice, care nu atinge nici religia, nici naţionalitatea noastră. Ii învit să citească instrucţiile date lui Garibaldi, publicate în această revistă în numărul de 15 Februarie 1930, spre a se desmetici.

Mai afirmă, că francmasoneria română este naţionalistă şi că, în această calitate, a adus servicii statului român.

Francmasoneria având un caracter cosmopolit, care nu cunoaşte graniţele familiei şi ale naţiunii, aşa cum rezultă din instrucţiile mai sus menţinute şi din machinaţiunile ei dela 1860 până astăzi, nu-şi poate însuşi cu sinceritate un caracter naţional: şi-ar distruge baza de existenţă. Işi poate pune această mască, numai spre a înşela şi a spori turma naivilor aderenţi.

Cine vrea să se lumineze asupra unei atari *mascarade*, a Francmasoneriei cu mască naţională, să binevoiască a citi studiul lui Ludendorf întitulat *„Die Vernichtung der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse“*, (Nimicirea Masoneriei prin desvăluirea secretelor ei) apărută în sute de mii de exemplare la München în 1927.

Luaţi de scurt, francmasonii dela *„Marele Orient“* din Bucureşti citează nume de oameni politici români, cari ar fi aparţinut acestei secte.

Aceştia trebue împărţiţi în două categorii: unii, cari vor fi lucrat în societăţi secrete, spre a-şi ridica neamul, când era încatuşat în robie politică, şi deci ei nu puteau lucra la lumina libertăţii; alţii, cari astăzi aparţin Francmasoneriei nu spre a-şi ridca neamul, ajuns la limanul libertăţii şi al unităţii naţionale, ci spre a se înălţa, pe ei înşişi din fundul lojelor după principiile şi metodele recomandate lui Garibaldi. In prima categorie, vor fi intrând şi nume ce strălucesc în paginile istoriei noastre din a doua jumătate a secolului al XIX; ei vor fi întrebuinţat aceleaşi metode pe cari le-au practicat patrioţii italieni, cam din aceeaş vreme, cum au fost *Mazzini, Garibaldi, Crispi* spre a da unitatea politică Italiei, împiedecată a se întregi, de duşmanii şi interni şi externi.

In a doua categorie intră astăzi epigonii, profitorii libertăţii politice câştigată de alţii, intră slăbănogii şi slugarnicii, ambiţioşii fără scrupule ariviştii fără caracter şi fără simţ autohton, gata a periclita opera măreaţă a înaintaşilor spre a-i ridica de subsuori la situaţii nemeritate Francmasoneria ocultă şi scelerată.

Loja zisă română a „Marelui Orient“ nu este decât anticamera francmasoneriei internaţionale, ce îşi are o sucursală şi în Capitala României. De acolo, Jidovimea conducătoare, cu privirea sigură, ascuţită de veacuri asupra mărfii de creştini inconştienţi, îşi pregăteşte, îşi creşte şi îşi alege, din puzderia celor chemaţi, elemente utile spre a le promova după o selecţionare severă şi pacientă, aşa cum se oglindeşte în instrucţiile date lui Garibaldi.

Ai înţeles, francmason român, din loja zisă română, dela Bucureşti, ce rol ai? Eşi un simplu material de experienţă iudaică! Şi îţi închipuesti, că dacă, prin sugestie perfidă, ţi-a incoculat spiritul lui Iuda câteva idei subversive, te-a şi „onorat“ cu deţinerea unor secrete de importanţă istorică? Nu, nu: nu-ţi face iluzii! Secretele nu sunt pentru tine, oaie de tuns şi de muls! Secretele sunt pentru unii din acei conducători semiţi, invizibili şi insesizabili, despre care *Rathenau* [1]), ludeu iniţiat, asasinat de naţionaliştii germani, spunea că vre-o trei sute de Jidani stăpânesc destinele lumii actuale.

Dacă Francmasoneria este o nevinovată societate filantropă, se întreabă orice om de bună credinţă: *pentruce păstrează secrete, pentruce lucrează la întuneric?*

Italia a înţeles toată primejdia ce clocește în sânul lojelor zise filantrope şi le-a silit ori să se transforme în societăţi oneste lucrând la lumina zilei, ori să plece. Mussolini nu a admis continuarea secretului masonic, tolerat şi încurajat prin lipsa de prevedere şi mai ales prin complicitatea conducătorilor politici anteriori, cari, dând dovada patentă a incapacităţii lor, au pregătit venirea Ducelui, la putere. în 1922.

El s'a întrebat: Societate secretă? Pentruce secretă? Secret înseamnă suspect: şi-a luat măsuri în consecinţă. Iată cum ajutorul său *Alfredo Rocco*, actualul ministu de justiţie al Italiei, explică necesitatea legii din 1925,[2]) prin care guvernul italian a forţat pe Francmasoni, ori să lapede masca, ori să treacă hotarul [3])

---

[1]) cf. L. de Poncins: Les Forces secrètes de la Révolution, Ediţia II, Paris 1929, pag. 209.

[2]) *cf. Alfredo Rocco, „La Transformazione dello Stato“*, Roma 1927 pag. 35—38; şedinţa Camerii din 12 Ianuarie -925.

[3]) Bine înţeles, secta scelerată şi-a strămutat centrul de machinaţiuni periculoase în streinătate, de unde organizează toate companiile de presă contra regimului fascist, urzeşte comploturi şi atentate contra familiei regale a Italiei şi contra lui Mussolini.

© BCU CLUJ

Onorați colegi,

„Tuturor le este cunoscută partea ce au avut societățile secrete în mișcarea Risorgiment-ului italian (renașterea politică dela mijlocul secolului al XIX).

Aprecierea contribuției, ce ele au adus mișcării naționale, aparține istoriei. Este cert ca, dacă se putea considera justificată existența și activitatea asociațiunilor oculte (ascunse) în timp de servitute, ca un mijloc de luptă al poporului neamat contra streinului și contra guvernelor-cliente ale streinului; asemenea societăți ar fi trebuit să dispară sau să se transforme în ziua în care, cucerindu-se independența și libertatea, a devenit liberă și chiar meritorie orice formă de activitate, îndreptată spre a ridica și a răspandi spiritul național. Dar se întamplă tocmai contrariul: libertățile interne, sancționate de constituție și fără limite lărgite de practica constituțională, a noului stat italian, aceste libertăți au fost un îndem și un motiv de a face să crească și să se înmulțească asociațiunile constituite și lucrând în mod clandestin, către cari alergau cu grămada toți nemulțumiții și amăgiții noului regim, precum și aceia cari căutau să-și facă drum în viață cu maximum de avantagii și minimum de riscuri.

Fenomenul (societăților oculte) a displăcut tuturor oamenilor mari ai Risorgiment-ului, cari considerau sectele și societățile secrete ca un rău necesar, fruct al despotismului și al servituții, destinat a dispărea cu acestea. Armă legitimă, unde nu este patrie și libertate, scria Mazzini, (aceste societăți) pot fi disolvate de Națiune imediat ce națiunea și-a dobândit patria și libertatea. Dacă Asociațiunea secretă, adăuga el, vrea să realizeze un progres și mai mare (după dobândirea libertății naționale) trebue să se supună judecății tuturora.

„Astăzi orice specie de societate ocultă, chiar admițând că scopul este juridic și etic permis, este, prin faptul însuși al secretului, incompatibilă cu suveranitatea statului și cu egala libertate a cetățenilor înaintea legii. Libertatea politică constă în facultatea, limitată de legi spre a fi mai bine garantată tuturora și fiecăruia, consistă în facultatea de a vorbi și a lucra în public spre a atinge scopuri ce sunt sau se consideră a fi utile colectivității. Cine pretinde să vorbească și să lucreze în secret, prin acest fapt se sustrage libertății și îi violează unul din fundamentele esențiale, care este egalitatea tuturor cetățenilor, pentrucă pretinde pentru sine favoarea, privilegiul de a evita limitele și sancțiunile, pe cari legile le impun exercițiului libertăților în interesul obștesc. Cu alte cuvinte, se pune în afară de lege și nu mai poate cere să fie aparat de lege. De unde rezulta ca nimic nu este mai negniov și mai aosura aecat a privi proniovțiunea societaților secrete, operata ae stat, ca o violare sau o restricțiune a garanțiilor constituționale și a livertaților fundamentale. Statul modern cu atat mai mult își păstrează în mod efectiv esența tui ae stat constituțional și liver, cu cat suportă și aamite mai puțin, în exercițiul drepturilor recunoscute tuturor cetațenilor, posibilitatea privilegiului, a carui formă, dintre cele mai odioase și moralmente mai respingătoare, este pretenția ae a se sustrage controlului altora.

„Societățile, cari obligă pe proprii lor adepți la tăcere, chiar cu prețul de a minți, contribue a corupe și a falsifica caracterul Italianului, dispus prin firea tui la francheță și sinceritate. Obiceiul minciunii, al ascunderii și al misterului este una din consecințele deplorabile ale sectelor secrete.

...„Toate partidele politice sunt mai mult sau mai puțin infectate ori otrăvite. Lupta politică în Italia nu se va putea desfășura cu plină sinceritate și libertate de atitudini și raporturi, câtă vreme va fi posibil sectelor secrete de a se furișa în fiecare partid sub forme mincinoase, spre a-i servi programul în interese și scopuri necunoscute sau inavuabile, spre a-i devia spiritul spre a-i controla sau stăpăni consfătuirile; în fine, spre a-i trăda pe toți și pe fiecare, până când în sfârșit fiecare partid va putea să se teamă ori să bănuiască, și foarte des nu fără motiv, că are, fără să știe, pe dușman în propriile-i rânduri.

„Dar unul din cele mai mari pericole ale Asociațiunilor cari operează în mod ocult este răspândirea lor printre funcționarii publici, printre magistrați și ofițerii armatei și ai marinei. Nu este om care să nu vadă, cât de primejdios este, chiar fatal putem zice, pentru autoritatea statului în lăuntrul și pt. independența sa în afară, această suprapunere a unei ierarhii particulare și oculte deasupra ierarhiei statului. Libertatea externă, adică independența față de străinătate, cucerită și menținută cu un preț atât de scump, este grav amenințată prin această penetrațiune în fibrele cele mai delicate ale statului, pătrundere a societăților oculte, sustrase oricărei forme de supraveghere și control, având foarte des în streinătate centrele de direcțiune și de influență. O atare stare de lucruri nu poate fi tolerată lungă vreme. Nici o persecuțiune, nici un fel de prohibițiune, nici o limitare a dreptului de asociare. Dar toate asociațiunile au obligația de a lucra fățiș, la lumina zilei.

„Aceasta este ținta actualului proect de lege. Atare țintă voim să o atingem printr'un mijloc simplu și în nici un chip vexatoriu: dând autorităților de siguranță a statului să ceară și obligând pe conducătorii societăților, constituite sau lucrând în Italia să comunice actul constitutiv, statutul și regulamentele interne, lista nominală a rangurilor societății și a membrilor.

„In articolul 2 se prevede apărarea statului contra pericolului suprapunerii unei ierarhii oculte pe deasupra ierarhiei de stat, aducând pedepse disciplinare funcționarilor publici de orice ordin, cuprinzând în prima linie magistrații și ofițerii armatei, cari fac parte din societățile secrete.

„Cu aceste dispoziții, cari nu violează, ci ocrotesc libertatea cetățenilor, pentrucă nu opresc să se desvolte nici o activitate la lumina zilei și sub controlul opiniei publice, guvernul afirmă de a fi dat un impuls și mai mare educației morale a Italienilor, care este una din problemele fundamentale ale vieții naționale".

Așa vorbește ministrul unei țări latine, în plină prosperitate postbelică.

In România noastră tot mai sărăcită de politicianii, foști și actuali miniștri figurează în listele Francmasoneriei; cosmopolite, atee și revoluționare; iar candidații la ministere se înghesue cu grăbelnică slugărnicie desgustătoare în anticamera sectei scelerate, spre a ajunge și ei cât mai repede excelențe ministeriale.

Judecă-i, domnule cititor, și pe unii și pe alții.

Oare cât îi vom mai răbda?

I. C. CĂTUNEANU.

Cetiți
Infrățirea
Românească

© BCU CLUJ

Armată defensivă

La manevrele din toamna anului 1929 a asistat şi dl Iuliu Maniu.— Foarte laudabil din partea unui prim-ministru, că se interesează şi de cele ostăşeşti, dar d-sa a ţinut o cuvântare la sfârşitul acestor manevre, spunând că armata românească nu trebue să se pregătească pentru vre-o „năvălire", ci pregătirea ei să fie în conformitate cu năzuinţele unei ţări democrate, adică să se facă numai din punct de vedere „defensiv". Acest ultim termen l-am auzit apoi rostindu-se cu ocazia discuţiunilor din Parlament, relative la legile de organizare a armatei. Şi în fine despre rolul „defensiv" al ostiri noastre a mai scris şi dl general *Alexe Anastasiu* în ziarul minoritar „Adevărul".

Nu ştiu unde a servit dl Iuliu Maniu în armata austro-ungară şi nu ştiu deasemenea ce a comandat dl general Anastasiu în războiu — cât priveşte pe deputaţi, afară de câteva onorabile excepţiuni, cred că niciunul nu face parte din vreun element al armatei româneşti, ştiu însă că mai mulţi au servit sub steaua roşie alui Barasilov, ba unul chiar a fost şi comisar prin Turkestan sau aşa ceva. Totuşi să-mi fie îngăduit mie, umil ofiţer de rezervă în călărimea românească să opun concepţiunei „democratice" şi „defensive" a acestor specialişti, nu argumente de ordin particular, cari faţă de situaţia politică a României, n'ar permite în nici un caz o astfel de titulatură ostirei noastre, ci argumente de ordin cu totul general — *litera regulamentelor militare*, din cari se va putea vedea că a da armatei acest atribut este o neghiobie, iar a căuta să-i îndrepţi în acest sens pregătirea este o criminală inconştientă.

Intâmplarea a făcut să-mi cadă în mână un *„Regulament al marilor unităţi"* (Rambouillet 28. Oct. 1913), regulament influenţat în întregime de cursurile de tactică generală şi aplicată, făcute la Şcoala de războiu din Paris, de către acela care a dat examen în faţa întregului univers şi care astăzi, împreună cu glorioşii mareşali ai Franţei, străjueşte de-apururi mormântul unui nu mai puţin ilustru căpitan.

Se va obiecta poate că normele cuprinse în acest regulament sunt învechite: îmi permit să afirm că ele au fost respectate cu sfinţenie în bătăliile dela Saint-Gond, Yser, în ultima bătălie dela Marna şi în fine în toate operaţiunile, cari au adus victoria armatelor aliate; ba ceva mai mult aceleaşi norme sunt cuprinse şi în *„Instrucţiuni provizorii asupra întrebuinţării tactice a Marilor Unităţi"* (Paris, 6 Oct. 1921), datorite mareşalului *Pétain* şi generalului *Debeney*.

Ascultaţi.

„Dintre toate naţiunile, Franţa este aceea, a cărei istorie militară, oferă exemplele cele mai bune de strălucitele rezultate procurate de războiul de atac şi de dezastrele provocate de războiul de aşteptare *(guerre d'attente)."*

„Dusă de noi până la perfecţiune, doctrina ofensivei ne-a dat cele mai glorioase succese. Şi ca un dureros învăţământ, în ziua în care n'am ţinut seamă de ea, a procurat duşmanilor noştri, armele cu ajutorul cărora ne-au învins."

„Învăţămintele trecutului au dat roadele lor: armata franceză, revenită la tradiţiuni, nu mai admite în mersul operaţiunilor sale, altfel de legi decât *OFENSIVA."*

Şi mai departe:

„Un comandant suprem (commandant en chef) energic nu va lăsa niciodată adversarului său prioritatea acţiunei. *El va imprima operaţiuinilor, chiar dela începutul campaniei, un atare caracter de violenţă şi de înverşunare, încât INAMICUL, lovit în moral şi paralizat în acţiune,* se va vedea redus a recurge la defensivă."

Deci pe *INAMIC* să-l reduci la defensivă, dar nicidecum propriile tale forţe.

Francezii în August 1914, au dat ordin de retragere (10 klm.) pentru *„rectificarea de poziţii"*; rezultatul a fost *evacuarea Parisului şi strămutarea guvernului la Bordeaux.*

Noi în 1916, de războiu definitiv ne-am pregătit la Turtucaia, căci doi ani s'au săpat tranşee, s'au turnat în beton amplasamente de baterii grele, s'au baricadat şoselele cu „cai de frizã" — puerile obstacole (caşi cum Bulgarii n'ar fi ştiut să meargă şi prin arătură) şi în fine s'au ridicat planuri directoare ale poziţiilor noastre, dar nimeni habar nu a avut de ce era dincolo de Turksmil şi de Daidâr (granita budlgară).

Sunt prea dureroase episoadele acestui trist capitol din Istoria noastră militară, pentru a le reedita, dar sufletele atâtor tineri măcelăriţi zadarnic, nu apasă destul de greu asupra celor cari poartă răspunderea acestui dezastru, pentru a întuneca din nou mintea purtătorilor destinelor noastre cu teorii bune, să figureze în revista lui Relgis alias Sigler sau în buletinul de activitate al panglicarilor dela Geneva.

Când tunul va face să i se audă glasul şi când ţevile fumegânde vor trimite fier ucigător, voiu răspunde numai pentru 40 de vieţi, dar acesta nu este un argument care să mă facă să cred în spusele „specialiştilor", cari pun pregătirea armatei în funcţie de democraţie, de umanitarism etc. şi îi limitează rolul numai la „defensivă".

Voinicii vor putea avea mai multe rosturi; Armata însă are un singur rost: *SĂ INVINGĂ*. Şi pentruca să învingă trebuie să-şi desăvârşiască pregătirea, la lumina învăţăturilor marilor ei căpitani, învăţături cari vor putea fi rectificate numai de perfecţionarea armamentului şi de nouile invenţiuni, iar nicidecum de teoriile celor cari sunt chineji în ceeace priveşte meseria de ostaş şi streini de tot ce interesează românismul.

ION V. EMILIAN, Sblt. rez.
— Bucureşti. —

„Cazul dela Chişinău"

La Chişinău, unde Românii reprezintă o cincime din restul populaţiei eminamente jidoveşti, unul dintre cei mai distinşi generali ai noştri — dl general de divizie *I. Dragu*, comandantul corpului III armată — într'o conferinţă publică şi-a mărturisit fără înconjur crezul său naţional. Bravul ostaş a rostit limpede cu graiul sufletului său: toţi nemulţumiţii de stările din România să se ducă de unde au venit — adică în ţările lor de origină. Fiind atinsă, deci şi *susceptibilitatea „poporului ales"* ploaia de însinuări perfide, ba chiar şi atacuri violente, s'au desvăluit asupra generalului Dragu. Faptul acesta departe de a ne îngrija, ne bucură: *e dovada cea mai edificatoare, că generalul Dragu este un bun român.*

© BCU CLUJ

Cooperativa Pionerilor din Rochdale.

Principii stabilite. — Opera înfăptuită.

In vremea când „*Union Shops*“ cădeau unele după altele, între anii 1830—1843, lumea muncitorească din Anglia era frământată de agitații politice ca și economice în vederea realizării unei vieți sociale mai bune.

Toate aceste frământări, care nu făcuseră decât să arate muncitorilor, zorii unor idealuri care cu greu se puteau înfăptui, aduseseră o stare de oboseală și de îngrijorare mărită zi cu zi de nevoile traiului.

In acest timp în districtul *Lancashire*, unul din cele mai industriale, dar și cele mai triste regiuni din Anglia, trăia o populație muncitorească numeroasă, ocupată în marile țesătorii de bumbac.

In orășelul *Rochdale* din acest district, țesătorii se pun în grevă pentru a obține un spor de salariu. Din cauză, însă, că nu convin toți patronii la sporirea salarului, greva nu reușește și atunci un mic grup de țesători se adună pentru a căuta un nou mijloc de ușurare a condițiunilor de viață.

Holyoache, care a scris „*Istoria echitabililor pionieri din Rochdale*“, povestește astfel acea zi din Noemvrie 1843 în care s'a plămădit cooperația:

„*Intr'una din acele zile umezi, întunecoasă și tristă, posomorâtă ca acelea pe cari le aduce luna Noemvrie, când zilele sunt scurte și soarele cuprins de disperare sau desgust nu mai vrea să strălucească, câțiva dintre lucrătorii fără lucru, aproape fără pâine și complect despărțiți de lume, se întruniră pentru a studia ce să facă să-și îmbunătățească soarta. Numai un mijloc demn găsiră: acela de a pune în comun slabele lor resurse pentru a se ajuta reciproc, procurându-și cel puțin câteva articole de prima necesitate care să le împartă între ei.*“

Hotărîră să verse fiecare o cotizație săptămânală de 0.20 L., dar nu se găsiră gata decât 12 inși ca s'o depună.

Lansară liste de subscripție și se făcură nu mai puțin de 22 apeluri ca să poată strânge cât trebuia pentru cumpărarea unui sac cu făină. Disperați voiră să restituie banii, dar înainte de a face acest lucru hotărâră să țină o nouă întrunire. In această nouă întrunire care fu mai numeroasă, luară parte lucrători care reprezentau mai toate credințele politice sau sociale. Socialiștii, elevi ai lui *Oven*, temperantiști (cei cari luptau contra băuturilor), cartiștii (cei care revendicau drepturi politice), fiecare vorbiră de credințele lor. Se aminti însă că scopul întrunirii era cu totul altul și că chestiunea era, ca să găsească mijloacele pentru a înființa un magazin de aprovizionare, fiecare păstrând pentru el credințele cari le-ar fi avut. *Acest punct asupra căruia inițiatorii se înțeleseră dela început, formează și unul din învățămintele fundamentale ale cooperației, care consacră neutralitatea politică și religioasă a societăților cooperative.*

Numărul membrilor crescu la 28 și mai multe întruniri avură loc.

Către sfârșitul anului 1844 numărul membrilor era de 49, iar capitalul strâns era de 700 Lei. Atunci ei își redactară statutele și înregistrară societatea sub numele de „*Societatea drepților pionieri din Rochdale*“.

In manifestul care-l publicară și în scopul arătat de statutele societății, se vede formulat acelaș scop pe care-l urmăreau și societățile premergătoare „*Union Shops*“.

Iată ce spun statutele asupra scopului societății: „*Societatea are de scop realizarea unui beneficiu băneșc și îmbunătățirea condițiunilor familiare și sociale a membrilor prin mijlocul economiei și a unui capital împărțit în acțiuni de câte o liră (25 lei pe atunci)*“.

Mijloacele pentru atingerea scopului sunt:

„*Deschiderea unui magazin pentru vânzarea alimentelor, vesmintelor, etc.*

„*Cumpărarea sau zidirea unui oarecare număr de case destinate membrilor care doresc să se ajute reciproc pentru îmbunătățirea stării lor.*

„*Fabricarea produselor pe care societatea le va găsi convenabile pentru a da de lucru membrilor fără ocupație sau acelora cari ar suferi prin scăderea repetată a salariilor.*

„*Pentru a asigura membrilor buna stare, societatea va cumpăra sau va închiria un teren, care va fi cultivat de către membrii fără lucru sau de către acei cari vor fi rău salariați.*

„*Pe măsură ce va putea, societatea va proceda la organizarea forțelor producției, distribuției, educației și a propriei sale conduceri, sau în alți termeni ea va stabili o colonie indigenă, care se va susține prin ea însăși și în care interesele vor fi puse în comun.*

„*Societatea va veni în ajutorul altor societăți cooperative pentru a înființa colonii asemănătoare*“.

Dacă scopul asociației pe care o înființară țesătorii dela Rochdale a fost acelaș cu al societăților cari au avut o viață efemeră, mijloacele însă de realizare au fost cu totul diferite și prin însăși aceste mijloace au pus bazele întregii doctrine cooperatiste, stabilind raporturile drepte cari trebuiau să existe pentru armonizarea factorilor economici.

Deși cu toții săraci și împinși de a căuta cu orice preț ieftinătatea sau creditul, ei își dădură însă seama, că *numai vânzarea pe bani gata face cumpănit pe fiecare*, iar reducerile de preț constituie sau o favoare sau sunt rezultatul concurenții, care împinge la falsificări și înșelăciune la vânzare. In acelaș timp ei puseră principiul nou, care formează revoluția în organizarea cooperativelor, anume acela al *repartiției câștigului la consumatori*, adică la acei cari prin fapta lor au adus câștigul, pentru capital rezervând numai un câștig limitat, iar pentru asigurarea lui prelevând din beneficii o sumă care să formeze un fond de rezervă.

Totodată stabiliră egalitatea de drept a membrilor, întrucât fixară câte un vot pentru fiecare membru în conducerea societății, deși capitalul putea ajunge dela 25 Lei la 6000 Lei, adică dela o acțiune la 240 de acțiuni.

In rezumat principiile stabilite de pionerii dela Rochalde în organizarea cooperativelor de consum sunt următoarele:

1. *Vânzarea pe bani gata.*
2. *Vânzarea mărfurilor după prețurile și obiceiurile pieții.*
3. *Impărțirea beneficiilor în raport cu consumația.*

Stabilite aceste puncte cardinale în funcționarea cooperativei, pionerii hotărîră deschiderea prăvăliei la 21 Decemvrie 1844 într'o mică încăpere din ulicioara Broaștelor.

Marfa era puțină, câțiva saci de făină și câteva kgr. de zahăr, unt și alte câteva alimente, iar magazinul nu era deschis decât de câteva ori pe săptămână.

Majoritatea membrilor erau devotați magazinului și cumpărau mărfurile cu toate că adesea erau

© BCU CLUJ

de o calitate mai inferioară sau cu un preț mai scump ca pe piață, deoarece magazinul se aproviziona dela detailiști. Faptul însă că magazinul era al lor și ei își dădeau seama că de încercarea care o făceau atârnă buna lor stare în viitor și că ochii tuturor erau aţintiţi asupra lor, făceau să le crească mândria și ambiția de a duce la bun sfârșit opera începută. Trebue menționat că concursul femeilor n'a fost mai mic decât al bărbaților și că în dorința de a conlucra la aceeaș operă, veneau din cele mai îndepărtate cartiere pentru a târgui articolele necesare gospodăriei.

In anii următori, binefacerile societății se resimțiră mai mult, în epoca de scumpire prin care trecea Anglia în anii 1847 și 1848. Societarii se înmulțiră iar societatea își mări afacerile, ceeace permise să ia cu chirie întreg imobilul din ulicioara Broaștelor.

La sfârșitul anului 1849 societatea avea 390 membri, Lei 29.825 capital, iar cifra vânzărilor se ridicase în acel an la Lei 165.275 care aduse consumatorilor un profit de Lei 14.025, adică aproape 9% asupra consumului. Acum societatea își avea 2—3 funcționari ai ei, care îngrijeau de operațiunile de comerț, așa că magazinul era aproape în permanență deschis, iar serviciul de încasare a cotizațiilor la domiciliu încetă, fiecare membru vărsând banii direct la cassa societății.

*

După cinci ani de existență societatea ajungând să-și stabilească mersul afacerilor comerciale, problema educației pe care au avut-o dela început în vedere inițiatorii, mai toți Owen-iști, se puse din nou în discuție. In a doua adunare generală trimestrială a anului 1849, se alese un comitet al educațiunii format din șapte membri. Acest comitet deschise în etajul al doilea al îngustei clădiri din ulicioara Broaștelor, o librărie. Câștigul rezultat din vânzarea cărților și jurnalelor era destinat pentru întreținerea unei biblioteci instalată în acelaș etaj. Pentru susținerea bibliotecii se ceru și adunării generale o subvenție trimestrială de 125 Lei, care se acordă, iar puțin mai în urmă se dădu o lovitură formidabilă prin obținerea unei subvenții de 1000 Lei, cu toată împotrivirea pusă de unii societari care se îndulciseră prea mult la prima de consum și le era frică să n'o vadă scăzând.

Votarea legii din 1852 asupra societăților cooperative, fu un nou motiv pentru a reglementa chestiunea educației și cu ocazia modificării statutelor societății, în 1854, secțiunea educației fu consfințită prin alocarea unei părți de $2^1/_2$% din beneficiul societății în folosul ei.

Pentru răspândirea cunoștinței de carte, societate adeschise din anul 1850 o școală pentru copiii membrilor la care se plătea o taxă minimă de 0.20 Lei pe lună, iar în anul 1855 înființă o școală de adulți.

Pentru propaganda cooperatistă secțiunea educației începu să publice din anul 1854 un almanah care a apărut ani de-arândul și care continuă și azi sub forma unui calendar.

Biblioteca s'a mărit cu timpul la mii de volume și era deschisă în diferite părți ale orașului și a organizat cursuri mai înalte pentru pregătirea profesională a membrilor.

*

Paralel cu organizarea consumului și a educației, societatea echitabililor pionieri din Rochdale a căutat să încurajeze economia.

Prin însuși principiul pus la baza alcătuirii cooperativei, acela de a împărți câștigul în proporție cu consumul, pionerii au pus la îndemână celor mai umili mijlocul de a ajunge capitaliști. Prin această dispoziție măiastră, cooperativa de consum a realizat minunea de a face pe membri să economisească consumând. Pentru a îndemna pe membri să-și mărească economiile, societatea a hotărît să primească și depuneri benevole, cărora le-a acordat o dobândă care a mers progresând dela 3—5%. Apoi a mai hotărît ca partea socială a unui membru să nu fie mai mică de cinci acțiuni a 25 Lei, adică 125 Lei, dar pentru a înlesni strângerea acestei sume, s'au fixat vărsăminte săptămânale numai de 0,30 Lei.

Dar înrâurirea binefăcătoare a societății pentru întărirea spiritului de economie s'a resimțit prin faptul că i-a îndemnat să nu-și retragă primele de consum, ci să le capitalizeze asigurându-le aceaș dobândă. Astfel se citează cazul unui societar care n'a depus în numerar decât 1,25 Lei dar care timp de 11 ani, prin capitalizarea primelor de consum și a dobânzilor, a ajuns să aibă în societate un capital de Lei 2400, economie enormă pentru un muncitor care nu cunoscuse până atunci decât lipsa sau grele datorii la negustorii particulari.

*

Prin organizarea consumului, a educației și prin desvoltarea spiritului de economie, le mai rămânea pionerilor din Rochdale să atace producția pentru a desăvârși programul lor idealist de emancipare a muncitorilor.

In anul 1851 ei înființară în Rochdale o moară cooperativă pentru procurarea făinii necesare membrilor, la care societatea cooperativă de consum se înscrisese cu un capital de Lei 5000. Câștigul morii se împărțea la societari în proporție cu cumpărăturile, dupăce se da întâiu capitalului o dobândă de 5%.

Inceputurile însă fură rele. Morarul era nepriceput, iar făina neagră. Societatea având capitalul mic, cumpăra grâul de unde putea, în cantități mici, neselecționat și de calitate inferioară. Sfârșitul primului an de funcționare al morii fi aduse o pierdere de lei 11.250.

In adunarea generală se propuse lichidarea morii, ceeace ar fi mărit dezastrul material și moral. Bătrânii țesători se opuseră și luară ei conducerea morii, hotărîți să învețe morăritul și comerțul cu grâne, spre a putea face singuri ceeace nu putuseră să facă alții.

Afacerile morii începură atunci să se îndrepte, cooperativele de consum continuară să fie clienți, iar societatea, care la început avea moara închiriată, acum își cumpăra moara sa. In anul 1860 moara nu mai putea face față cererilor și se hotărî vânzarea ei, care aduse suma de 150.000 Lei pe lângă un fond de amortisment de aproape 100.000 Lei, ce-l strânseseră. O altă instituție mai mare îi luă locul, iar un sfert de veac mai târziu societatea de morărit era un colos cu 2 milioane 500.000 Lei capital și 8 milioane Lei vânzări anuale.

Alături de moara cooperativă, pionerii începură să organizeze o societate manufacturieră de tors lână și bumbac, în statutele căreia înscriseră *principiul participării la beneficiu a muncitorilor*.

Revoluția ce făcuseră în organizarea consumului, se simțiau datori și mândri, s'a transplantează și în organizarea producției.

Increderea ce pionerii însuflaseră cu organizațiile lor, aduse și aci capitaluri de pretutindeni. Dar tocmai această împestrițare a capitaliștilor provocă, în sânul societății, frământări cari aveau să lovească în principiul cel mai scump al pionerilor. Majoritatea societarilor nu erau lucrătorii, ci oamenii de afaceri, micii profesioniști, cari se cre-

© BCU CLUJ

deau frustrați în beneficiile ce li se cuveneau lor. După mai multe lupte în adunarea generală, ei obținură modificarea statutelor și suprimarea participării lucrătorilor la beneficiu.

Lovitura a fost grea pentru pionerî, dăr învățătura a fost mare pentru muncitorii cari se organizează în cooperative de producție, căci au înțeles că trebuie să excludă tovărășia capitaliștilor, după cum la organizarea consumului se exclude intervenția intermediarilor.

*

O nouă întreprindere a pionerilor fu construcția de case pentru muncitori. Acest scop și-l propuseră prin înseși statutele societății și înfăptuirea lui era cerută de progresele realizate de societate, cât și de dorința și nevoia muncitorilor de a trăi o viață mai omenească. Ideia le-a fost sugerată de purtarea lacomă a unui mare proprietar de case pentru muncitori, care ceru o sporire a chiriilor pe motiv că și chiriașii primiau un spor de venituri, prin prima de consum. Societatea de consum hotărî atunci să creieze și o secțiune de construcții de case, pe care o prevăzu în statute, prin modificarea din anul 1867 și căreia îi fixă un fond de operații de 625.000 Lei. Chiar în acel an și construi 36 căsuțe pe care le vându sau închirie lucrătorilor.

Această secțiune nu construia numai ea căsuțe, dar împrumuta cu ipotecă și pe cei cari voiau să-și construiască singuri, cu obligația să plătească amortismentele cu dobândă de 5% în termen de 20 ani.

*

Acestea sunt principalele înfăptuiri ale cooperativei echitabililor pionerî din Rochdale.

Șaptezeci de ani după înființare, societatea avea 20.500 membri cu un capital vărsat de Lei 9.500.000; vânzările în acel an atinseră cifra de Lei 12.000.000.

Șaptezeci de ani după înființare, societatea avea 20.500 membri cu un capital vărsat de Lei 9.500.000; vânzările în acel an atinseră cifra de Lei 12.00.000.

In timp de 70 ani societatea a realizat membrilor peste 40.000.000 Lei economii sub forma de primă de consum.

Pe lângă marele local central propriu, ce-și zidise, societatea avea în cuprinsul orașului încă 39 sucursale; valoarea imobilelor sale trecea atunci de cifra de 1.000.000 Lei. Parte din capitalul său, cooperativa îl avea plasat în alte întreprinderi cooperatiste și la marea federație din Manchester, la a cărei organizare a luat o parte însemnată.

Societatea avea o mare fabrică de pâine și o manufactură de tutun.

Biblioteca strânsese peste 20.000 volume și mai multe sute de reviste și jurnale stau în permanență la dispoziția membrilor în câteva săli de citire răspândite în oraș.

In sfârșit societatea mai construise 300 locuințe pentru societari în valoare de peste 2.000.000 Lei.

I. S. C.
(Din „Societățile cooperative de consum").

Din ticăloșiile liberalilor.

Spre ilustrarea ticăloșiilor liberalilor citez articolul publicat în „Viitorul" din 9 Februarie:

«Guvernul și mișcările subversive», și «Comunismul și antisemitismul merg mână în mână»

„Datorită acelei atitudini șovăelnice ce a avut-o în toate chestiunile ce privesc în special ordinea de stat, guvernul dlui Maniu se găsește în acest moment în fața a două mișcări subversive, *deopotrivă de periculoase: mișcarea* comunistă *și cea* antisemită.

Și una și alta s'au bucurat la timpul oportun de toleranța guvernului, iar astăzi confundate într'un singur front al turburării ordinei publice. Dl Maniu suportă consecințele nechibzuinței și a oportunismului de care s'a călăuzit în toate împrejurările.

Mișcările antisemite devenise inexistente.

In timpul guvernării partidului național-liberal ușile clubburilor antisemite au fost sigilate *și ele nu s'au mai redeschis decât sub binevoitoarea oblăduire a guvernului dlui Maniu. Este bine să se știe, că* mișcarea antisemită *ce se semnalează astăzi în țară* este un apendice a celei comuniste, *tot atât de reprobabilă și de periculoasă.*

Comuniștii, cari exploatează și canalizează toate nemulțumirile ce se produc, indiferent de obârșia lor, prin mijloacele de cari dispun au atras în dansul lor și mișcarea antisemită, care încă odată, este necesar să se știe, face parte din ansamblul acțiunii subversive ce se deslănțue dela un capăt la altul al țării.

De aceea am protestat împotriva afirmațiunii că mișcarea comunistă este mai puțin periculoasă decât cea antisemită.

Amândouă sunt deopotrivă de periculoase și de aceia mijloacele de represiune ce se impun trebue să fie deopotrivă de drastice."

Am citat aci articolul în întregime, căci prin aceasta sper a dovedi mai cu izbândă dreptatea pentru care luptăm noi, Liga Apărării Naționale Creștine și nerușinarea cu care lucrează politicianismul corupt și jidovit.

Aserviți, cum sunt Jidanilor, în lăcomia și temerea lor, de a nu scăpa puterea și prada din mână, s'aruncă întocmai ca niște fiare sălbatice, și mint fără rușinare și se sfâșie reciproc.

De 11 ani, partidele politice, nu fac altceva decât ceartă și discordie. Dușmanii râd, iar țara întreagă plânge.

Iar noi — cari arătăm primejdia, că: Dușmanii bisericii noastre creștinești e Jidanul, că vrajba între frați o poartă Jidanul, că presa și arginții lui Iuda pentru corupție sunt în mânile lui, că țara întreagă e alcoolizată și sleită până în măduvă de aceeaș nație de cămătari, — suntem bruscați și de cumpărătorii și și de vânzătorii bunurilor obștești ce li s'au încredințat.

Ca Jidanii să fie supărați pe noi și să ne batjocoriască și să ne doriască sau chiar să ne provoace orice greutăți în drumul nostru, cunoscându-le firea, nu-i nimic de mirat.

E desgustător, însă, când cineva, din oamenii dlui Maniu, un subsecretar de stat bunăoară, îți vine și-ți spune ție aceluia care faci jertfe și te lupți pentru neam că Liga Apărării Naționale Creștine e vândută liberalilor.

Ce să mai zici însă, la articolul de mai sus, citat cuvânt de cuvânt din „Viitorul" de 3 Februarie??

De n'ar fi atât de trist, m'ar bucura cazul, văzând minciuni atât de grosolane, cari, ar trebui să fi orb, ca să nu-ți sară în ochi și să nu vezi stupiditatea lor.

Antisemiții, mână în mână cu comuniștii?

Și aceleași represiuni?

Vai de țara care v'a născut și v'a hrănit și pe care ca porcii, cu râturile voastre atât de nerușinat, până în temeliile ei o săpați.

© BCU CLUJ

A. C. Cuza, cu seria lui întreagă de dovezi, *v'a descoperit!!!*

Acesta vă este răspunsul?!

Noi singuri apărăm dreptatea şi adevărul neamului românesc, bazaţi pe adevărul creştinesc şi iubirea deaproapelui, ce alcătuesc morala creştină.

Partidele politice, toate sunt amestecate cu Jidani şi susţin interese streine; oamenii lor de frunte sunt plătiţ gras ca membrii şi şi preşedinţi în consiliile de administraţii al atâtor întreprinderi jidoveşti. Ei nu pot servi şi neamului lor şi Jidanilor. Nu pot reprezenta morala idealistă a lui Christos, când se închină lăcomiei arginţilor lui Iuda, storşi cu atâta barbarie din sărăcia şi truda neamului românesc.

Noi singuri susţinem o morală, aceea a neamului nostru românesc. Noi singuri reprezintăm armonia, interesele poporului alcătuitor de stat şi adevărata ordine, prin deviza: Hristos, Regele şi Naţiunea.

Ce reprezintă partidele politice? Aceeace ce vedem: Haosul la care asistăm, şi în care ceice pescuiesc în el îşi pot permite a ne atribui nouă, desordinea şi distrugerea, la care ei iau parte în frunte cu Jidanii lor, cari cu toţii destramă această ţară şi o duc cu paşi repezi spre raiul bolşevic şi spre Impărăţia Internaţională şi Universală Iudaică.

N. POPA
— Cluj. —

„Argusul Iudaismului,"

In adevăr, pământul întreg joacă într'un vârtej satanic.

Unde o înfiripaţie de civilizaţie a prins scânteie, gata, spiritul răului se aşterne, ca o crudă realitate — şi aripa acestui *infernal înger*, se simte în bătaia curentului anarhic, pretutindeni unde mai ales banul, *ochiul dracului*, domină sufletele.

Cercetaţi însă adâncurile şi cauzalitatea învrăjbirilor, duşmănia de indivizi şi de popoare şi cu certitudine veţi găsi la temelie, pe însuşi fiii *satanei — Rassa Iudaică*.

Aceştia prin egoismul sălbatec şi învăţăturile duşmănoase din talmud, produc în lume toate necazurile şi înmulţesc sărăcia, acaparând *aurul*, măsura proprie a muncii.

Dacă ar dispare ca din senin, această rassă, din mijlocul popoarelor, liniştea s'ar restabili şi iubirea ar cuprinde sufletele pe de-a'ntregul.

Cu scopurile lor, de a robi naţiunile, cu groaznica ură ce o port cu ei pretutindeni, fac o precară atmosferă umanităţii, înlăturând pacea dintre oameni.

Organizaţi în forţe ascunse, cu formidabile mijloace financiare, smulse prin speculaţiuni odioase, învinge rezistenţele ce li se opun.

Presa mai ales, le este aservită. Puterea aceasta o manevrează dupăcum le dictează interesele.

Şi cum în occident formează curente favorabile tendinţelor ce au în a stăpâni massele, tot aşa, împrăştie şi la noi, otrava cuvântului, când ridicând osanale vre-unui partid sau om politic, când ignorând sau calomniind pe cei, cari le sunt făţişi contra.

Toată presa *Jidanilor noştri*, e ostilă românismului. In fiecare articol scris, răsuflă pătimaşe uri — şi batjocura, caşi calomnia.

Instituţiile bancare sau industriale, ce sunt conduse şi au în majoritate capital român, sunt trecute prin critica lor duşmănoasă. De multe ori în surdină, pe negândite, strecoară notiţe defaimătoare, numai în scopul de a dărâma tot ce-i clădit din naţionalism şi credinţă românească.

Iată însă, prin întâmplare, că se formează un curent defavorabil marei *bănci* a Cahalului rabinic din România — se svoneşte, că *Banca Marmarosch Blank*, nu mai merge bine. Depunătorii ridică depozitele şi merg aiurea să le încredinţeze. Şi gata, numai decât *Cahalul*, se sesizează. Aleargă la presa de şantaj, care totuşi face pe *independenta* prin jidoviţii colaboratori.

Şi scrie un articol ca la întâmplare, ca dela o terţă persoană, nu din teamă.

Şi în realitate, e un articolaş serios de bună seamă, cu gândul hotărît să înlăture curentul produs.

Scrie aşa, „*Argus*" din 17 Ianuarie, în prima pagină, prin condeiul, semitului Viator:

„Ca un semn al crizei ce bântue, sunt şi lansarea svonurilor răuvoitoare şi calomnioase împotriva unor instituţii, cari sunt deasupra oricărei suspiciuni. Astăzi calomnia anonimă se îndreaptă spre una din casele comerciale cele mai vechi, întemeiată acum 76 ani, susţinându-se că ar fi în încetare de plăţi, etc."

Şi perciunatul spune, că a calomnia mereu, tot rămâne ceva şi din asta face un rău imens instituţiei vizate, întrucât creditul e o plantă foarte sensibilă.

De sigur zicem noi, însă de-ar fi vorba de o altă întreprindere, caracteristic românească, calomnia ar folosi tendinţelor burgheze şi anarhice evreeşti.

Şi merge mai departe, spuind că în asemenea prilejuri, în Europa ar fi existând un cod penal *„contre inconnu"*. Şi că e regretabil, că o asemenea acţiune nu e prevăzută în legile noastre — cari cercetând judicios ar *descoperi repede origina acestor mizerabile clevetiri şi prin pedepsirea vinovatului, s'ar da un avertisment salutar acelora cari ar dori să-l imite."*

Şi spune apoi în concluziune: *„că elaborarea unei asemenea legi, ar fi foarte folositoare în epoca actuală, când nici o instituţiune oricât de solidă ar fi ea nu e asigurată contra atacurilor celor de rea credinţă. Trebue reacţionat împotriva sportului urât al defăimării."*

Cele ce scrie evreul *Viator*, pentruca să apere pe *loro Madre*, în materie de bani, o scriem noi de mult şi cu decenii în urmă, ca să ne apărăm de infimele calomnii şi defaimări ale presei judaice, cari în orice ocaziuni, mai ales critice ne-au atacat mişeleşte.

Cerem şi noi o *atare lege* — dar nu aplicată sub *ţărănismul judaic*, ci *sancţionată de personalităţile româneşti* şi *naţionale, fiind o imposibilitate morală*, să nu *se producă* aceasta în cât mai scurt timp, „vremea chemând *eroul* şi *adevărul aşteaptă să fie înfăptuit*.

Şi atunci dle Evreu Viator, îţi vom da dreptate.

T. I.
— *Bucureşti.* —

Naţional-socialiştii saxoni provoacă căderea guvernului social-democrat.

Mişcarea antisemită a luat proporţii atât de mari în ultimul timp în Saxonia, încât deputaţii hitlerişti (naţional-socialişti) au ajuns arbitrii situaţiei în Dieta saxonă.

Datorită acestui fapt în şedinţa dela 19, II. guvernul susţinut de social-democraţi, a fost silit să demisioneze, căci votul de neîncredere propus de naţional-socialişti, a fost admis.

© BCU CLUJ

Ecouri din Oltenia.

Datorie sfântă!

Suferinţele noastre sunt mai presus de orice descriere. Manifestaţiile sgomotoase, apelurile, protestările, într'un cuvânt toată explozia care însoţeşte deşteptarea maselor e o atare dovadă despre realitate.

Soarta noastră a Românilor câştigată cu scump sânge, este foarte periclitată, atât din punct de vedere moral cât şi material. Oricâtă bunăvoinţă am avea de a ne ascunde îngrijorarea ce avem faţă de situaţiunea actuală, nu putem să nu spunem că, cuţitul a ajuns la os. Situaţia este prea gravă şi nu trebue să ne ferim de a spune iarăşi că dacă ea va mai dăinui, nu ştim unde vom ajunge. Ne aflăm în cea mai mare nesiguranţă din cauza guvernării nenorocite — şi a Jidanilor conlocuitori.

Se cuvine de aceea, să avem destulă prudenţă şi patriotism pentru a evita un desnodământ fatal. Căci altfel ar fi cea mai mare ruşine naţională ca să ne lăsăm să fim mistificaţi şi îngenunchiaţi.

E de datoria oricărui cetăţean cu inimă, suflet şi sentimente româneşti să deschidă ochii bine, să vadă unde e pericolul şi unde ar putea fi mântuirea, şi să reacţioneze, căci trecutul nostru ne dă exemple de ce putem când voim.

O unire a tuturor forţelor naţionale se impune în luptă, pentru o acţiune comună. Şi pentruca acţiunea să fie îndestulătoare şi pentruca menirea să fie cu sfinţenie îndeplinită o unitate de vederi şi o unitate de sentimente se impune.

Ceeace era odată o dorinţă e acum o datorie sfântă!

G. PĂSCULESCU
— Dolj. —

„Cultul Patriei" şi Francmasonii.

Este cunoscută Asociaţia *„Cultul Patriei"*, de sub preşedinţia dlui prof. univ. *M. Ştefănescu*, asociaţie care are filiale aproape în întreagă ţara şi al cărei Statut, spune că luptă pentru neam, credinţă, obiceiurile strămoşeşti, etc.

Nimic mai nobil şi mai înălţător pentru noi Românii, s'ar putea zice, dar parte din membri acestei asociaţii, care au pretenţie de a da directivele societăţii fac parte şi din societăţile Francmasonice.

Nouă ni s'a părut o contradicţie, când scopul după statut ştim bine că nu se poate realiza şi nu se poate lupta pentru realizarea lui, prin membri Francmasoni.

In cursul lunei Martie 1929, am cerut lămuriri dlui preşedinte al Asoc. „Cultul Patriei", cum se împacă această Asociaţie cu Francmasoneria şi care este locul şi rolul membrilor Francmasoni în Asoc. „Cultul Patriei"?

La 27 Martie 1929 primim următorul răspuns pe care-l transmit exact:

„Iubite Frate întru „Cultul Patriei", La scrisoarea din 4 Martie, Vă facem cunoscut că chestiunea pusă de d-voastră, a fost larg desbătută în comitetul de direcţiune al Asociaţiei.

„Iar, ca rezultat al discuţiunilor urmate, s'a hotărît că pot face parte din Asoc. „Cultul Patriei" numai aceia cari sunt verificaţi ca fiind buni Români.

Primiţi, vă rugăm, iubite frate întru „Cultul Patriei" expresiunea distinsei noastre stime.

Preşedintele As. C. P.
Prof. Univ. (ss.) *M. Ştefănescu*
Secretar (ss.) *Dr. Panait Bohs.*

Din cuprinsul acestei scrisori rezultă că membrii Soc. Francmasonice, care se găsesc şi se apreciază ca buni Români de către comitet, sunt primiţi ca membri Asoc. „Cultul Patriei". Acest răspuns ne-a determinat ca cu ocazia convocării adunării generale a Asoc. „Cultul Patriei", 8. XII. 1929, la sediul Asociaţiei în Bucureşti str. Cobâlcescu No. 2 A., să adresez dlui preşedinte următoarea scrisoare:

„Stimate Domnule Profesor,

Cu mare părere de rău răspund la invitaţia Domniei-Voastre pentru adunarea generală a Soc. şi vă anunţ că noi nu putem face parte din o asemenea societate, al cărei statut prevede clar, că luptă pentru neam, credinţă şi obiceiuri strămoşeşti, iar în sânul ei sunt membri şi mai ales din acei care se cred îndreptăţiţi de a da directivele societăţii, ei fiind Francmasoni (făcând parte din lojele Francmasonice).

„Răspunsul d-voastră din 27. III a. c. la această chestiune ridicată din noi, că s'a hotărît că pot face parte din Asoc. „Cultul Patriei", acei cari sunt verificaţi ca fiind buni români (deşi francmasoni), *îmi pare tot atât de justificat, când se zice de trădătorul Stere că este bun român şi bun patriot.*

„Eu cel puţin ştiu că Francmasoneria este o societate ocultă, înfiinţată şi condusă în majoritate de Jidani, având de scop, sub pretextul de... Egalitate, Fraternitate, distrugerea religiei creştine şi subjugarea popoarelor sub dominaţia Cahalului.

„Imi permit a vă întreba? Dacă Francmasoneria este o instituţie, acociaţie, societate, cu scop atât de umanitar şi lucrează la înfrăţirea popoarelor, dece nu lucrează la lumina zilei? Dece în Italia Mussolini a luat măsuri de desfiinţarea Francmasoneriei? Oare ven. prof. univ. Paulescu, în lucrările sale atât de documentate asupra Francmasoneriei spune neadevărul? Oare eruditul prof. univ. Cătuneanu dela Cluj, cu ocazia congresului studenţesc dela Craiova, când a conferenţiat arătând pericolul pentru neam şi religie din partea Francmasoneriei, a spus neadevăruri?

„Noi rămânem la punctul nostru de vedeer că, soc. Francmasonice lucrează ocult la distrugerea credinţei creştine, şi că membri ei, fie ei Români de religie creştină, oricine ar fi, sunt instrumente conştiente sau inconştiente ale Cahalului, iar noi nu putem face parte din o astfel de asociaţie care se intitulează că luptă pentru credinţa strămoşească, iar de fapt sapă la temelia ei prin membri ei Francmasoni.

6. XII. 1929.

Cu deosebită stimă:

Dr. A. POPESCU
— Vaslui. —

Români!

Dacă voiţi să vă luminaţi asupra primejdiei franc-masonice, citiţi

„Buletinul „ANTI-JUDEO-MASONIC"

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9 — BUCUREŞTI, I.

© BCU CLUJ

Apostolat prin satele din ţinuturile Transilvănene.

Grija cea mai mare a generaţiilor trecute a fost constituirea statului românesc, în care noi Românii să ne putem desvolta ca naţiune liberă, iar grija generaţiei noastre actuale trebue să fie constituirea organismului naţiei româneşti că să-şi poată creia ea însăşi cultura sa proprie naţională.

In trecut silinţele noastre pentru crearea statului au fost totdeauna încoronate cu deplină izbândă; ca popor brav, deşi am trecut prin cele mai grozave primejdii, totuşi statul românesc întemeiat prin unirea ţărilor surori la anul 1859, ne-a dat la 1866 Dinastia Naţională, la 1881 Regatul, la 1919 prin unirea tuturor fraţilor Români, ne-a dat România Mare. Această operă măreaţă de cultură naţională s'a săvârşit numai cu puterea şi prin vărsarea sângelui nostru a Românilor. Iar munca cea grea productivă a fost iarăşi numai în sarcina noastră, dela început şi este şi astăzi. Nici un grăunte de mălaiu şi nici un fir de grâu nu au fost produse de alţii, decât numai de noi Românii.

Iar astăzi în loc să avem altă mulţumire sufletească — după nenumăratele chinuri prin care am trecut — ne trezim cuprinşi de o durere încă şi mai mare! Ţara Românească fiind aproape în întregime cuprinsă de jidani, este în cea mai groaznică primejdie. Jidanii ajutaţi de Românii jidoviţi şi de partidele politice, primejduiesc tot mai mult viitorul ţării şi al neamului nostru românesc! Sub domnia oricărui partid — în care fac parte şi jidanii — bieţii noştri români au sărăcit îngenunchind în faţa acestor streini periculoşi, pripăşiţi de curând în ţară. Interesele mari ale Patriei noastre sunt neglijate. Intelectualii noştri, mari politicieni, nu mai văd altceva în faţă decât interesul partidului, pentru a cărui biruinţă sacrifică zilnic însuşi viitorul nostru ca neam. Pădurile noastre frumoase fiind exploatate de venetic, se împuţinează pe zi ce trece. Geme inima în bieţii moţi şi maramureşeni, cari sunt cu ochii veşnic umezi de lacrimi şi al căror vaet nu-l aude nimeni! Jidanii exploatând tâlhăreşte şi fără un pic de milă natura şi energia ţăranilor noştri români — pun stăpânire pe toate bogăţiile şi pe toată puterea ţării, iar ţăranul român — în loc să înflorească — sărăceşte şi ajunge iarăşi iobag batjocorit, al streinului. Banul spurcat jidovesc închide aproape toate uşile, zadarnic românul sărac bate... dreptate nu i se face. Jidanii prin susţinerea sectelor anti-creştine, vreau să dărîme sfânta noastră biserică şi legea noastră scumpă creştinească, care a ţinut legătura sufletească dintre toţi fraţii noştri români în decursul atâtor veacuri de urgie şi de necaz. Ne-ar blestema şi strămoşii noştri şi toate generaţiile viitoare dacă am sta cu mâinile încrucişate privind la aceste fărădelegi!

Politica la noi în ţară este un comerţ ambulant de conştiinţi ambulante! România e mare, dar Românii sunt mici! Destul de trist şi dureros, că tocmai politicianii noştri mari se unesc cu jidanii şi cu ungurii, pentruca să sugrume tot mai mult pe nenorocitul ţăran şi muncitor român.

Ce legături frăţeşti pot să existe între noi românii creştini şi între duşmanii noştri de moarte, jidanii? Noi românii suntem creştini din moşi şi strămoşi, iar jidanii uneltele diavolului, luptă pe toate căile şi prin cele mai abjecte pasiuni, să ne răpească credinţa noastră sfântă strămoşească — în care noi ne-am născut, am crescut şi care ne-a luminat calea în decursul tuturor vremurilor. Ţăranii noştri români îşi iubesc pământul, care este al lor, moştenit din tată în fiu şi care lucrându-l îi hrănesc, iar tâlharii de jidani, îi amăgesc, ca ei să se lepede de aceste proprietăţi spre a le cădea în mâinile lor — cum s'a întâmplat în Maramureş, Bucovina şi Moldova, unde cele mai frumoase proprietăţi imobile au ajuns în mâinile hrăpăreţe şi libidinoase a hoţilor de jidani. Noi românii ne iubim copiii şi soţiile, adecă familiile noastre pe care le privim ca pe-o binecuvântare a lui Dumnezeu, iar jidanii prin felul lor corupător şi imoral, caută să ne împiedice de a ne înmulţi; ei ar vrea să se întâmple la noi ca în Rusia sovietică: comunism! femeile să fie ale tuturor. Biserica — lege creştină să nu existe — în acelaş timp ca copiii să fie luaţi cu sila dela mamele lor şi daţi pentru creştere statului comunist jidovesc, ca astfel să-i poată omorî cât mai repede. Ţăranii noştri români sunt din fire cumpătaţi, dar jidanii prin cârciumile şi distileriile ce au înfiinţat pretutindeni, îi împing la beţie, care-i îndobitoceşte şi face ca ei să-şi piardă minţile şi să cadă pradă lesnicioasă acestor tâlhari tăiaţi împrejur. Prin procedeul acesta drăcos, am ajuns trista situaţie, că în ţara noastră sunt peste *152.796 DE CÂRCIUMI!* In schimb *ŞCOLI* sunt numai 15.120, *BISERICI* sunt *13.622*.

Aşa că, vedeţi d-voastră, că numărul cârciumilor întrece aproape sută în sută numărul şcoalelor şi al bisericilor. Afară de cârciumi mai sunt: *40.255 CAZANE* de fabricat rachiu din fructe şi *246 FABRICI DE SPIRT*, care produc anual spirt pentru 3 miliarde lei — otravă — pentru a otrăvi organismul creştinilor, fiindcă şi aici nu mai puţin ca în altă parte rolul principal îl au numai jidanii. Ei ştiu perfect de bine că pe lângă: bani, minciună, desfrâu şi şiretenie, este şi alcoolul o armă puternică pentru a lovi în soarta noastră. Pe urma abuzurilor la beţie ţăranii noştri români sărăcesc, ajung să fure, ajung la certuri, bătăi, boli şi grime! Apoi înfundă puşcăriile iar soţiile şi copiii lor acasă plâng de foame sau cerşesc din poartă 'n poartă.

C. G. D.

— Iaşi. —

(Urmare în No. viitor).

Degenerarea rassei jidăneşti.

Poporul jidovesc — a cărui existenţă se pierde în negura vremii — prin conglomeratul său etnic multicolor, provenit din încrucişarea a felurite rase, în mod fatal este un popor degenerat. Degenerat din punct de vedere fizic. cât şi moral.

De altfel, acest lucru e foarte firesc pentru urmaşii leproşilor din Turrah (vezi G. Maspero: „Historie ancienne des peuples de l'Orient") — cari urmaşi sunt jidanii de astăzi.

Valoroasa lucrare a dlui prof. dr. N. C. Paulescu — *„Degenerarea rassei jidăneşti"* — vine să confirme în mod neîndoelnic, pe bază de argumente ştiinţifice strict obiective, că neamul lui Israel este complect degenerat. Exemplele servite, drept mărturie evidentă a părerilor sale în această chestiune sunt plastice şi sugestive. Iată, că în luminarea acestei păreri intervine cu autoritatea sa universală — strălucitul neurolog, dl prof dr. G. Marinescu. In adevăr, dsa publică

© BCU CLUJ

în revista medicală *„Journal für Psychologie und Neurologie“ (Bd. 31, Heft 3, 1924)* un articol intitulat *„Contribution à l'étude anatomo-clinique et à la pathogénie de la forme tardive de l'idiotie amamotique infantile“* („Contribuţie la ţia studiul anatomo-clinic şi la patogenia formei tardive în idioţia amamotică infantilă — şi anume la pag. 210 — prin care arată predilecţia tâmpeniei pentru jidani. Să citäm textual (în traducere românească): *„Cercetările clinice şi histologice din ultimii ani au arătat, că idioţia amamotică nu constitue apanajul copiilor de vârstă mică. Chiar Spielmayer şi Vogt au descris o formă nouă de idioţie caracterizată deasemeni prin triada: amamoză, paralizie şi slăbire progresivă a facultăţilor intelectuale şi care nu-şi face apariţia la sugar — ci în primii ani ai copilăriei; din această cauză se numeşte formă juvenilă“.* Şi mai departe continuă: *„Dimpotrivă, copiii observaţi de Bielschowsky aparţin unei familii creştine de muncitori IN TIMP CE FORMA INFANTILĂ A SUGARILOR ATACĂ EXCLUSIV RASSA JIDOVEASCĂ“.*

Să mai insistäm, deci, asupra acestei teze?

Ar fi inutil!

Părerile emeritului profesor, dl dr. G. Marinescu, sunt prea transante — ca să mai comporte vre-o discuţiune.

Sistemele politice antice şi moderne.

In dicţionarele şi vocabularele tuturor popoarelor este scris deslusit şi explicativ că: „Politica este arta sau meşteşugul de a guverna sau a stăpâni popoarele“.

Cuvântul popor este explicat ca o formaţiune de oameni, — suflări organizate şi disciplinate în puterea unor legi, datine si moravuri, ceeace înseamnează în limbajul cărturarilor „Etica“ sau obiceiurile ce se practică de către popoare.

Istoria omenirii ne arată că toate popoarele au plecat dela mic la mare, risipindu-se pe faţa pământului sub numirea de rasse şi naţiuni. Din aceste naţiuni au răsărit conducători, cu inspiraţii de protecţiune acelor de un sânge cu ei, adică, născuţi din una şi aceeaş sămânţă, — aceasta se numeşte *natie-una*, adică un popor omogen, neamestecat cu alte rasse sau semintii.

Luptele, pe care istoria ni le expune nu sunt decât lupte între naţiuni, cu pretenţii ca una să stăpânească pe cealaltă sub obligaţii de tribut sau stoarcere de venituri din munca celor robiţi, ca stăpânitorii cuceritori să poată trăi cu uşurinţă, fără multă muncă, în lenevie, lux, străluciri, desfrâu şi măriri, — suprapuindu-se sub formă de divinităţi în capul gloatelor, neluminate şi inconştiente de drentul lor la viaţă, cari erau ţinute în robie, ameninţate cu frica morţii — lăsate moştenire din tată în fiu marilor moştenitori ai biruitorilor (ap. Pavel către Evrei).

Toate luptele au fost puse la cale şi întăriţate de conducătorii răsăriţi din sânul naţiunilor.

Aceştia în manevrele lor de stăpânire asupra gloatelor au inventat cuvântul „politică“, pe care o mânuesc şi astăzi, toţi acei ce se ridică cu pretenţii de stăpânire asupra poapoarelor proaste (lipsite de cultură).

Aşadar în vechime, arma politică era brutalitatea (forţa), iar astăzi este amăgirea prin oratorie sau meşteşugul de a înşela — amăgi prin vorbire, cu promisiuni, ce nu se pot realiza decât în folosul amăgitorilor.

Nouă Românilor, strămoşii noştri ne-au lăsat moştenire pământul Daciei fericite; ei ne-au lăsat cu graiu de moarte, ca în pământul lăsat nouă moştenire, să nu lăsäm, chiar cu preţul sângelui, să vie streinii să se încuibeze şi să răstoarne datinile şi rânduelile.

In acest sens găsim scris în *isvodul spătarului Clănău* (1283), că moşnenii (proprietari) cu matroanele lor se înarmau cu arme primitive, coase, topoare, lănci şi plecau la luptă împreună cu ţăranii şi muerile lor şi scoteau afară din ţară pe toţi veneticii, cari veneau să se încuibeze în pământul strămoşesc.

In acele timpuri ţările române erau conduse fără partide politice şi aveau în capul lor numai bătrâni încercaţi şi buni sfătuitori patrioţi, iar tinerii erau numai ascultători, pregătindu-se de a fi şi ei conducători la bătrâneţe. Izvodul ne adevereşte că bătrânii în acele timpuri au ţinut sfat mare cu căpeteniile tuturor judeţelor şi hotărîrea a fost scoaterea tuturor streinilor, afară din ţările române, în care scop au întreprins o luptă, ce a ţinut 13 zile şi 13 nopţi, cu rezultat că în această bătălie victorioasă au fost 7000 de morţi şi au curăţit ţara de liftele streine. A rămas însă naţia română curăţită de năvălitori, trăind în pământul ei, fără obiceiurile, moravurile şi năravurile streine.

Comerţul nu adusese atâtea întreprinderi de speculaţiune în sânul unei naţiuni, care îşi făcea toate cele de trebuinţă cu ale lor mâini, din produsul pământului lor strămoşesc. Nu era atâta diplomaţie, cu afaceri comerciale, cu samsari din alte ţări. Astăzi cărturarii ieşiţi din şcolile comerciale au adus pe capul acestei ţări toate smecheriile popoarelor streine, care prin produsele industriale, cu diferite culorituri amăgitoare şi 99% false, ia pâinea dela gura muncitorului român, care piere de foame într'o patrie condusă de diplomaţia comercială, compusă din tot felul de miniştri, cari pe toate căile îşi agonisesc rente şi palate strălucitoare.

Acestea sunt semnele rele, cobitoare de nenorocire a unei ţări condusă de partide de diferite culori, cu diferite titluri şi neînţelese de poporul de obârşie, rămas vesnic rob la coarnele plugului, ca să hrănească mulţimea de samsari, aduşi de diplomaţie, ca să stoarcă bogăţiile pământului strămoşesc, apărat cu atâtea jertfe. Aceasta este politica modernă, care a început dela epoca de civilizaţie adică formarea de oraşe în mijlocul naţiunii cu stăpâni şi stăpâniţi.

De altă parte în scriptura sfântă vedem rânduelí dumnezeeşti, ca toată omenirea creştină să trăiască într'o frăţie. Această frăţie a fost încredinţată marilor conducători ai religiei lui Isus Cristos. După această scriptură, aceste căpeteníi sunt obligate prin sistemă dogmatic aşă închege toate suflările într'o simţire, o cugetare, ca lucrători împreună pentru pâinea cea sore o fiinţă (cea de toate zilele). Intr'o naţiune organizată pe sistemă dogmatică, sistema politică de partide trebuie să dispară, fiindcă un popor omogen este constituit pe dreptul la viaţă asigurat de întreaga societate.

La această masă numită Cameră în limba modernă, se plămădesc cele mai odioase planuri de răsturnare între partide, ce de multe ori finite cu crime şi asasinate, cari toate se resfrâng asupra unui popor ce geme în necontenită robie, fără nici un pic de milă; acesta e-

© BCU CLUJ

ste tablou sinistru ce prezintă vederilor creştine, cea mai mare grozăvie.

Ca să ne facem o convingere despre soarta acestei naţiuni, cum era acum în urmă cu şase sute şi atâţia ani, condusă de bătrâni încercaţi — nu cu carte de spoială şi rafinament căci p'atunci domnea fericirea şi belşugul, în care strălucea coloritul industriei casnice, fără modă, curăţenia limbei şi a sufletelor, curăţenia rassei cu o noblete moştenită, neatinsă de spurcăciuni, cu o religie domnitoare, apărată cu cea mai mare îndârjire de năvălirea liftelor streine. Era dar pace şi siguranţă p'atunci, pentrucă naţiunea nu era condusă de speculatori diplomaţi.

Acum 70 de ani erau numai două partide în această ţară: roşii şi albii şi în curs de 50 de ani au răsărit, în mod sporadic o mulţime de partide cu idei şi inovaţiuni ce se freacă între-ele, care să apuce bogăţiile acestei ţări, din care cei mai lacomi şi cutropitori sunt prinţii aurului jidovesc, care a robit toate popoarele.

Din luptele între partide, partea de succesiune a căzut rând pe rând, mai des şi mai lung, în mâna partidului liberal, care spre a prinde rădăcini politice în ţară a înfiinţat banca naţională şi diferite bănci de partid, în toate capitalele de judeţ şi se felicită ca cel mai norocos partid în conducerea trebilor ţării, dar poporul de sub obladuirea lor a ajuns la cea mai mare sugrumare de cămătărie. Acest ajuns, forţat de partidele din opoziţie a făcut loc unui partid de tranziţie, sub numele de: „Partidul Poporului", cu un faimos şef general Averescu.. La rând, după retragerea forţată, partidul liberal a cucerit puterea conducătoare în cap cu şeful creditar Ionel Brătianu, care la un moment neaşteptat a fost secerat de moarte şi succesiunea şi-a însuşit-o fratele său Vintilă. Acesta atacat de cele două partide unite naţional şi ţărănist, sub conducerea lui Maniu, — au dat asalt partidului dela putere al dlui Vintilă Brătianu, în nişte momente de grea cumpănă.

Astăzi ţara, în special muncitorul român geme sub povara tuturor spoliatorilor, în plus ţara robită de cei mai periculoşi cămătari jidani, cu un împrumut fabulos, ale cărui rod, mai curând sau mai târziu va fi dezastrul acestei ţări, istovită şi stoarsă de vlagă.

La aceste dureri sfâşietoare privesc marii noştri bărbaţi de stat, de astăzi, încărcaţi de toate bunurile şi bogăţiile pământului, ducând viaţă de parazitari, ca cei mai periculoşi egoişti separaţi cu instituţii personale de societăţi de cămătărie, în care specula şi vicleşugul culminează ca o nerusinare diavolească.

I. GEREANU
— Vâlcea. —

Cei ce vor să-şi amintiască . . .

Unde am ajuns?...

După doisprezece ani de guvernare românească să fi lovit cu patul puştii în cap, trântit la pământ şi călcat de bocancii soldatului român, să fi plesnit peste faţă cu crayaşa de câini a ofiţerului tot român şi să simţi greutatea bastonului unui director de poliţie şi el român... înseamnă că am ajuns departe...

Da! am ajuns departe...

La Cluj studenţimea română a manifestat în faţa primăriei în modul cel mai pacinic pentru blocul românesc în fruntea căreia stă cetăţeanul de onoare a municipiului, — românul cu pletele înălbite de povara anilor — G. Sion; şi natural în mod defavorabil pentru „lista rusinei naţionale". Şi era şi evident ca studenţimea să procedeze aşa. O listă în care figurează numele alor 14 unguri, 7 jidani şi deabia zece români — restul fiind de proveniență obscură — cum să poată primi aprobarea sufletelor ce văd şi simt numai româneşte?

In timp însă ce studenţimea manifesta în mod pacinic intonând cântări naţionale şi strigând trăiască „blocul românesc" depe diferitele străzi laterale apar autorităţile în frunte cu hingheru Clonţa — directorul poliţiei municipiului Cluj. Ce a urmat apoi mi-e imposibil să descriu. Simt şi acum fiorul acela pe care l-am avut atunci în seara de 11 Martie acolo în piaţă, lângă statuia lupoaicei...

Nu trebuia să fi român ca să simţi picăturile acelea de apă sărată ce se numesc lacrimi curgându-ţi pe obraji în jos... S'a dat ordin să se loviască şi s'a lovit în plin... Zeci de studenţi au fost zdrobiţi... şi a curs sânge pe feţele multora.

Câteva scene m'au împresionat mult:

Unul dintre soldaţi în zelu-i mare de a executa cât mai bine ordinul hingherului Clonţa şi a unui căpitan basarabean (probabil bolşevic de peste Nistru în sentimente) voind să macine cu patul puştii şira spinării unui student a dat greş — din fericire — şi-a lovit în asfalt cu atâta tărie încât puşca s'a făcut ţandări.

Alt caz nu mai puţin interesant pentru ceice se ocupă de atrofierea simţului de umanitate e şi acela al unui tiner student care a strigat doar atât: jos cofetarul de Tuffli... Şi ştiţi care a fost urmarea? o ciată de câini flămânzi — pristanzi de-a lui Caragiale — s'a năpustit asupra lui îmbrâncindu-l cu atâta furie încât s'a făcut una cu pământul, apoi au început să-l izbească cu paturi de puşcă şi bastoane... Mă opresc aci...

Studenţimea română clujană a fost lovită în modul cel mai mişelesc de nişte oameni fără suflet care-şi zic români... Şi de ce? fiindcă a manifestat în mod pacinic strigând „trăiască blocul românesc" huiduind în acelaş timp un plăcintar de rând, un turtar subprimar, un cătâr de origine obscură?.. Dar Dumineca trecută partizanii „listei rusinei naţionale", comuniştii în puterea cuvântului au manifestat tot aşa pe stradă şi nimeni nu le-a făcut nimic. Ba ce-i mai mult ajungând în dreptul bisericei gr. cat. din Piaţa Unirei au intonat imnul internaţionalei a III-a şi nici un ofiţer român şi nici un pristanda n'a intervenit.

Va să zică aci am ajuns sub guvernarea omului ce spunea: „vreau legalitate"... Bine... foarte bine... De cât să se ştie un lucru: Noi n'am uitat mijloacele de apărare a predecesorilor noştri. Au mai fost bătuţi studenţi şi sub Grita aci la Cluj... *Ceice vor îşi pot aminti* în ce fel şi-a făcut bagajele... Au fost bătuţi cu vână de bou studenţii şi la Iaşi... *Ceice vor pot să-şi amintească* şi de revolverul studentului Corneliu Z. Codreanu... Şi de toate acestea îşi poate aminti şi hingherul de Clonţa...

Există o legitimă apărare chiar şi contra autorităţilor.

Deocamdată o zi de grevă în semn de protest contra barbarilor din seara zilei de 11 Martie.

VICTOR LĂZĂRESCU
student în drept.

Jidanii autori ai comploturilor.

Jidanii din umbra lojelor francmasonice, a sindicatelor socialiste neromâneşti şi a ligilor drepturilor omului, pun la cale cele mai groaznice comploturi şi atentate

© BCU CLUJ

Iată un caz precis:

Cu ocazia căsătoriei prnicipelui moştenitor *Umberto* al Italieie cu fica regelui Belgiei s'a pus la cale un complot pentru a omorî tânăra pereche — speranţa de mâine a poporului Italian. Cine a pus la cale acest complot? Ziarele spun lapidar că duşmanii fasciştilor.

Cine sunt aceşti duşmani? Noi cei din L. A. N. C. ştim că jidanii şi francmasonii. Dovada: In Franţa la *Cannes* a fost prins emigratul italian Donato. Acesta a mărturisit că fostul consilier comunal din San Romeo, cu numele *Gotti*, era capul unei bande de complotişti din Roma, care urmăreau uciderea perechii princiare, cu ocazia căsătoriei lor. Acest *Gotti* era în legătură cu fraţii *Puddu*, lucrători la o carieră de peatră, cari aveau să procure dinamiită şi s'o predea italianului *Paolo*, încredinţat cu executarea atentatului.

Mai departe acest *Donato*, a declarat că *„Liga italiană a drepturilor omului“* a avut cunoştinţă de atentat, şi i-a procurat actele necesare pentru trecerea graniţei.

Cine credeţi — iubiţi cetitori că sunt în fruntea *„Ligii italiene a drepturilor omului“*?

Nu ştiţi? Sunt Jidanii. Jidanii la la fel cu aceiaşi din fruntea *Ligii drepturilor* jidanilor (ei zic a omului), din Paris, din Berlin, din Bucureşti sau din altă parte a lumii.

Deci jidanii pun la cale şi ei sunt autorii tuturor comploturilor de care se scrie. Dar le aranjează — toate aceste uneltiri satanice — din umbra lojelor francmasonice, a sindicatelor socialiste şi a ligii drepturilor omului.

Adică prinţul *Umberto* n'ar fi om, şi n'ar avea dreptul la viaţă, ca orice perciunat puturos! Atunci apărarea cărui om o ia *„Liga italiană a drepturilor omului“*, dacă contra prinţului moştenitor italian urzeşte şi sprijineşte complotul?

Curăţă ţara de Jidani dle *Mussolini*, dacă voeşti să faci din Italia o ţară şi mai fericită! Altfel...

Cronicar.

Alegerile comunale ale oraşului Cluj

Alegerile comunale ale municipiului nostru, care au loc la 14 Martie, sunt menite să pună pentru o durată îndelungată noui gospodari în fruntea acestui oraş. Bunul mers al treburilor orăşeneşti şi demnitatea noastră naţională cere, ca în consiliul ce se alege, noi Românii să fim reprezentaţi potrivit stării noastre de cetăţeni stăpânitori ai statului.

In urma unei nesocotite politici egoiste, însă, acest lucru nu este cu putinţă, deoarece organizaţiunile minoritare prin pactul încheiat cu naţional-ţărăniştii, nu dau Românilor decât 12 locuri, din cele 36, câţi membri are consiliul municipiului nostru.

Ingrijoraţi peste măsură de această nesocotire a intereselor româneşti, o seamă de buni Români, reprezentând toate clasele sociale, — a hotărît să pună pentru alegerile comunale, o listă curat românească, în frunte cu cetăţeanul de onoare al Clujului, Gh. Sion.

Deoarece ziarul „Patria“ şi celorlalte ziare naţional-ţărăniste li-e ruşine să publice lista pentru care luptă în alegerile municipale din Cluj, o publicăm noi în cele de mai jos, alături de lista curat românească, ca cetăţenii Români, să aibă prilejul să facă o asemănare între lista lor şi lista românească:

I Lista românească:

1. Sion Gheorghe, (L. A. N. C.)
2. Sextil Puşcariu, prof. univ.
3. Cătuneanu Ioan C., prof univ. (L. A. N. C.)
4. Dr. Bornemisa Seb., publicist.
5. Candrea Vasile, prof.
6. Dr. Pop Valeriu, advocat (fost deputat L. A. N. C.)
7. Docan Sidonia n. Pop, văduvă.
8. Sergescu Petru, prof. univ.
9. Dr. Buzdug Andrei, prof.
10. Pop Petru, comerciant.
11. Dr. Gabor Laurian, adv.
12. Dr. Sava Vasile, asesor.
13. Simu Petru,profesor.
14. Ghili Gh., tipograf (L. A. N .C.)
15. Cărpinişan Nicolae, adv.
16. Bratu Elena dr., adv. (L.A.N.C.)
17. Ghircoiaş Valeriu, funcţionar.
18. Vlad Ioan, comerciant.
19. Teodor Vidican, student.
20. Mişu Stefănescu, artist.
21. Meteş Sofia, secr. soc. fem. ort.
22. Dr. Mureşan Leontin, adv.
23. Someşan Laurian, asistent.
24. Nastase Virgil, funcţionar.
25. Romeo Cristache, comerciant.
26. Manta Nicolae, invalid.
27. Pop Gheorghe, econom.
28. Boţoc Iacob, proprietar.
29. Botişer Ioan, econom.
30. Drejan Ilarie, funcţionar.
31. Oltean Ioan, funcţionar.
32. Baciu Petre, proprietar.
33. Meheş Gheorghe, meseriaş.
34. Schiopu Iuliu, muncitor.
35. Dr. Bianu Vasile, medic.
36. Hancu Dimitriu, învăţător.

Lista românească poartă semnul

II. Lista ruşinei naţionale:

1. Dr. Socol Aurel, român
2. *Réthi Károly, ungur.*
3. *Bartalis Sándor, ungur.*
4. Dr. Haţieganu Emil, român.
5. *Fischer Tivadar, jidan.*
6. *Dr. Bernádi Ágoston, ungur.*
7. *Ujhelyi Ferencz, ungur.*
8. Dr. Poruţiu Valentin, român.
9. *Dr. János Gáspár, ungur.*
10. *Bruder Ferencz, ungur.*
11. Dr. Pop Ionel, român.
12. *Schwartz Jakab, jidan.*
13. *Dr. Zágonyi István, ungur.*
14. *Hoffer Géza, jidan.*
15. Dr. Mihali Teodor, român.
16. *Szabó Jozsef, ungur.*
17. *Stroia György, ?*
18. Tuffli Richard,?
19. *Ujvárosi Miklos, ungur.*
20. *Raffai István, ungur.*
21. Deciu Livia Coroianu, român.
22. *Dr. Márton Ernő, jidan.*
23. *Kovács Mária, ungur.*
24. Russu Şimon,?
25. *Nosin Márton, jidan.*
26. Moldovan Anton, român.
27. Dr. Alexandru Mureşan, român
28. *Dr. Schuller Rudolf, sas.*
29. *Hirsfeld Károly, ungur.*
30. *Oltyán Péter, ?*
31. Capuşan Gavrila, român.
32. Dr. Chirilă Victor, român.
33. *Onofrai István, ungur.*
34. *Kandel Ignác, jidan.*
35. *Dr. Klein Miksa, jidan.*
36. Flaviu Laurenţiu, român.

Fără comentariu, căci nu ne închipuim, că în acest caz eloquent, cei ce se numesc Români, să nu-şi ştie datoria.

Presa noastră

„Apărarea Naţională“ — Iaşi.
„Buletinul Anti-Iudeo-Masonic“ — Bucureşti I, str. Carol 9.
„Infrăţirea Românească“ — Cluj.
„Apărarea Naţională“ — Arad.
„Svastica Banatului“ — Timişora.
„Solidaritatea Creştină“ — Brăila.
„Robia modernă“ — Craiova.
„Chemarea“ — Botoşani.
„Deşteptarea“ — Huşi.
„Sentinela“ — Focşani.
„Infrăţirea Românească pentru popor“ — Cluj.

© BCU CLUJ